

Lukáš 23:39-42 ³⁹Jeden z pověšených zločinců ho urážel slovy: „Což ty nejsi Kristus? Zachraň sám sebe i nás!“ ⁴⁰Ale druhý ho napomínal: „To se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi stejně odsouzený. ⁴¹A my spravedlivě, neboť dostáváme, co si zasluhujeme za své skutky, ale tento nic zlého neudělal.“ ⁴²A říkal: „Ježíši, vzpomeň si na mne, až přijdeš do svého království.“ [var.: A říkal Ježíšovi: „Vzpomeň si na mne, Pane, až přijdeš ve své královské moci.“]

DA – Touha věků 749.3 Jeden záblesk útěchy pocítil ve svém smrtelném utrpení na kříži i Ježíš. Byla jím modlitba kajícího se lotra. Oba muži, kteří byli ukřižováni spolu s Ježíšem, se na Něj zpočátku obořili a jeden z nich se pod vlivem utrpení stal jen ještě zoufalejším a vzdorovitějším. Ne tak jeho kumpán. Ten nebyl zatvrzelým kriminálníkem. Svedla jej špatná společnost a ve skutečnosti se provinil méně než mnozí z těch, kdo stáli pod křížem a Spasiteli se vysmívali. Již předtím Ježíše vídal, naslouchal Jeho slovům a byl usvědčen Jeho učením. Kněží a přední muži jej však od přijetí Krista odradili. Snažil se své usvědčení potlačit, a proto se vrhal stále hlouběji a hlouběji do víru hříchu, až byl zatčen, souzen jako zločinec a nakonec odsouzen k trestu smrti ukřižováním. Byl s Ježíšem v soudní síni a provázel Jej i na cestě k popravišti. Slyšel, jak Pilát prohlásil: **Jan 19,6** „**Já na něm vinu nenalézám.**“ Všiml si Jeho božského chování i toho, jak Ježíš plný soucitu odpustil těm, kteří Ho mučili. Z kříže viděl mnohé významné náboženské vůdce, jak krouť hlavou a posmívají se Kristu. Slyšel nadávky, které potom opakoval i druhý spoluviník: **Lukáš 23,39** „**Což ty nejsi Kristus? Zachraň sám sebe i nás!**“ Slyšel však i to, jak mnozí kolemjdoucí Ježíše obhajují, opakují Jeho výroky a vyprávějí o Jeho činech. Znovu se jej zmocnilo přesvědčení, že Ježíš je Kristus. Obrátil se ke svému společníkovi: **Lukáš 23,40** „**To se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi stejně odsouzený.**“ Umírající zločinci se už lidí bát nemusí. Avšak jednoho z nich tížilo přesvědčení, že je Bůh, kterého by se měl bát, a že je i budoucnost, o níž je důvod se strachovat. Nyní se jeho hříchem poznamenaný život blížil ke konci. Sténavým hlasem dodal: **Lukáš 23,41** „**A my spravedlivě, neboť dostáváme, co si zasluhujeme za své skutky, ale tento nic zlého neudělal.**“ (srv. TV 481.2)

DA – Touha věků 750.1 Už se na nic neptal. Nepochyboval a nic nenamítal. Po vynesení rozsudku ztratil naději a zmocnilo se jej zoufalství. Nyní se objevily zvláštní, láskyplné myšlenky. Vzpomněl si na vše, co o Ježíši slyšel, na to, jak Spasitel uzdravoval nemocné a odpouštěl hříchy. Vyslechl svědectví lidí, kteří v Ježíše uvěřili a s pláčem šli za Ním na popraviště. Viděl nápis nad Kristovou hlavou. Všiml si, že někteří kolemjdoucí četli napsaná slova se zármutkem, jiní s výsměchem a pohrdáním. Duch svatý osvětlil jeho mysl a postupně pospojoval jednotlivé články řetězce důkazů dohromady. Nakonec zločinec poznal ve zmučeném, ukřižovaném a vysmívaném Ježíši Božího Beránka, který snímá hřích světa. V jeho hlase se mísila naděje i úzkost. Zcela bezmocný umírající hříšník se obrátil k umírajícímu Spasiteli a zvolal: **Lukáš 23,42** „**Ježíši, vzpomeň si na mne, až přijdeš do svého království.**“ (srv. TV 481.3)

DA – Touha věků 750.2 Odpověď dostal okamžitě. Tichým a melodickým tónem, slovy plnými lásky, soucitu a moci mu Kristus odpověděl: **Lukáš 23,43** „**Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.**“ (srv. TV 482.1)

DA – Touha věků 750.3 Celé dlouhé hodiny smrtelného zápasu doléhaly k Ježíšovu sluchu jen samé nadávky a výsměch. Dokonce i na kříži musel poslouchat jízlivé urážky a proklínání. S touhou čekal, zda nezaslechne nějaký projev víry od svých učedníků. Ozvala se však jen slova plná zklamání: **Lukáš 24,21** „**My jsme však doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael.**“ Jak moc Ježíše potěšil projev víry a lásky z úst umírajícího zločince. Přední muži Izraele Jej odmítli, dokonce i učedníky ovládly pochybnosti o Jeho božství, a ubohý lotr na prahu smrti činil pokání a nazval Ježíše Pánem. Mnozí Ho tak rádi oslovovali v době, kdy konal zázraky, a potom když vstal z mrtvých. Když však umíral na kříži, nikdo, kromě lotra zachráněného v poslední chvíli, se k Němu nehlásil. (srv. TV 482.2)

DA – Touha věků 751.1 Lidé, kteří stáli pod křížem, zaslechli, jak umírající zločinec nazval Ježíše Pánem. Hlas člověka činícího pokání upoutal jejich pozornost. I vojáci, kteří se pod křížem dohadovali a losovali o Kristův oděv, zbystřili sluch. Přestali se přít. Se zatajeným dechem hleděli na umírajícího Krista a čekali na odpověď. (srv. TV 482.3)

DA – Touha věků 751.2 Když Ježíš vyřkl své zaslíbení, proniklo ponurým mrakem, který jako by zahaloval kříž, jasné a zářivé světlo. Zločinec litoval svých hříchů, byl přijat Bohem a jeho srdce naplnil pokoj. Kristus byl oslaven ve svém ponížení. Ten, který se všem okolo zdál být poražen, byl Vítězem. Byl uznán jako Ten, kdo na sebe vzal lidské hříchy. Lidé se mohou zmocnit Jeho těla. Mohou Mu rozdrásat spánky trnovou korunou. Mohou z Něho strhnout roucho a hádat se o ně. Nemohou však Ježíše připravit o moc odpouštět hříchy. Svou smrtí potvrzuje své božství a svědčí o Otcově slávě. Vždy je ochoten vyslyšet a zachránit. Jeho královskou pravomocí je zachránit všechny, kdo skrze Něj přicházejí k Bohu. (srv. TV 482.4)

DA – Touha věků 751.3 „Amen, pravím ti dnes, budeš se mnou v ráji.“ Kristus neslibil lotrovi, že s ním bude v ráji ještě týž den. Ani On sám ten den do ráje nešel. Odpočíval v hrobě a ráno po vzkříšení řekl: **Jan 20,17** „*Nedotýkej se mne, neboť jsem ještě nevystoupil ke [svému] Otci.*“ Zaslíbení však vyslovil v den ukřižování, ve chvíli zdánlivé porážky a beznaděje. „Dnes“, tedy v den potupné smrti na kříži, Kristus ujišťuje ubohého hříšníka: „Budeš se mnou v ráji.“ (srv. TV 482.5)

DA – Touha věků 751.4 Na příkaz kněží a předních mužů ukřižovali zločince **Jan 19,18** „*dva po obou stranách; Ježíše uprostřed.*“ Ježíšovo místo mezi oběma zločinci mělo zdůraznit, že On je zločincem největším. Naplnilo se tak Písmo: **Izajáš 53,12** „*Byl započten mezi přestupníky.*“ Kněží však význam svého činu nechápali. Tak jako byl Kristus ukřižován „uprostřed“ zločinců, stál Jeho kříž „uprostřed“ hříšného světa. Odpustil lotrovi, který činil pokání, a Jeho slova rozžehla světlo, jež pronikne i do nejvzdálenějších končin země. (srv. TV 482.6)